

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΜΕΡΟΣ Α.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Τὸ ΔΓ τὰς διαφόρους δηλοῦ ὑραφάς, τὸ ΕΔ τὰς ἐτέρους διερδώσεις,
τὸ ΗΔ τὰς ἡμετέρας· τὸ δὲ ΑΤ ἵσους δύναται τῷ, ἀντὶ τοῦ.

ΣΕΛΙΔΑ 1, στ. 4, Τοιοῦτοι δὴ τινες.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Τοιοῦτοι τινες.

ΣΕΛΙΔΑ 2, στ. 2, Ἀνθρώπαια.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀνθρώπινα. —
Στ. 8, Τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης.] Τῆς Ήθικῆς, θν καὶ δὲ αὐτὸ
τοῦτο, Βιωτικὴν, ἐν ὄνδρικτι, ὄνδριαστος Μάρκος ὁ Αὐρήλιος (ζ', 61).
— Στ. 19, Ἀφίκετο.] Ἰσως γραπτέον, Ἐφίκετο, ὡς φέρεται ἐν τινε
τῶν ἀντεγράφων. — Στ. 28, Ήλιος μὲν ἔπειτα κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς
Ομήρου Ἰλιάδος, ἡ, 422. — Στ. 30, Εν δ' ἔπεισ' κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς
αὐτῆς, ζ', 485.

ΣΕΛΙΔΑ 3, στ. 1, Καὶ τοὺς ἀξέρας λελουμένους κ. τ. λ.] Τὸν
ὁπωρινὸν ἀξέρα, περὶ οὐ φησίν ὁ Πομπήιος (Ιλιάδ. ξ, 6), διτι
Λαμπρὸν παμφαίνοις, λελουμένος οὐκεανοῖο.

— Στ. 9, Άλλα δὲ ἐς Ήλύσιον κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς Ομήρου Οδύσσειας,
δ', 563-568. — Στ. 16, Καὶ τῆς Ἰβηρίας.] Εἰκ τοῦ ἡμετέρου ἀντι-
γράφου (1393) ΑΤ, Καὶ τὸ τῆς Ἰβηρίας. — Στ. 17, Τὸ ταύτη πέρας.]
Τὸ πρὸς θύεται δηλονότι. — Στ. 21, Αἰθιοπας κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς Ομήρ.
Οδύσσε. ἀ, 23. — Στ. 24, Ζεὺς γάρ ἐς κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς Ομήρ. Ιλιάδ. ἀ,
423. — Στ. 28, Οὕτη δὲ ἀμυνόρος κ. τ. λ.] Εἰκ τῆς αὐτῆς, σ', 489.

ΣΕΛΙΔΑ 4, στ. 2, Οὐκ εὖ.] Εἰκ ΕΔ, ΑΤ, Οὐκ εἶτ'. — Στ. 3,
Δυεῖν.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Δυοῖν. Καὶ οὗτως ἐν τοῖς ἔξης, ἀντὶ τοῦ

πολλαχοῦ φερομένου Δυοῖν, Δυεῖν (ἐπὶ γενειᾶς πτώσεως) ἔγραψα, τὸ πλεῖστον ἐξ ἀντιγράφων. — Ήν πω.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Ήν που. — Στ. 15, Εσπέρας.] Γραπτέον, Εσπέρης, ίωνικῶς τῇ γάρ ίαδε διαλέκτῳ ἔγραψεν Ήρακλείτος. — Στ. 14, Οὔρος.] Οἱ μὲν τὸν Ὅρον ἐξεδέξαντο, Οὔρον ίωνικῶς λεγόμενον, οἱ δὲ τὸν φορὸν ἀνεμον, ἐξ οὐ καὶ τὸ Οὔριος. — Στ. 22, Τὸν ἐπὶ τῆς γῆς.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐπὶ τῆς γῆς. — Στ. 27, Νῦν πω.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν που.

. ΣΕΛΙΔ. 5, στ. 1, Όταν οὗτα φῆ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Όταν οὗτα φησίν. — Στ. 2, Εἴμι γάρ ὀψομένη κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όμηρ. Ἰλιάδ. 5, 200. — Στ. 5, Οπλοποιίᾳ.] Τὴν Σραψθείσαν τῆς Ἰλιάδος οὗτας ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου· διέκ μακρῶν γάρ ἐκεῖ (ἰλιάδ. σ', 468-613) τὴν ὑπὸ Ηφαίτου ποίησιν τῶν Αχιλλείων ὅπλων ὁ Ποιητής ἀφηγεῖται. — Στ. 6, Ἐπὶ τῆς Ἱτυος] Ήν Όμηρος ἀντυγα καλεῖ, διὰ τῆς συνωνύμου Ἱτυος ὁ Στράβων ἐδήλωσε, τάχα μὲν ἐτέρως ἀναγνοὺς ἐν τοῖς τοῦ Ποιητοῦ (ἰλιάδ. σ', 607),

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σφίνος Ωκεανοῖο,
ἌΝΤΥΓΑ πάρ πυμάτην σάκος πύκκ ποιητοῖο,

τάχα δὲ καὶ Ήσιόδῳ ἀκολουθήσας· κάκινος γάρ ἐν τῇ Ήρακλέους ἀσπίδι (εἰχ. 314) ώσπερτως εἴρηκεν.

Ἀμφὶ δ' ἔτυν ρέει Ωκεανὸς πλήθεοντι ἐσικώς.

— Στ. 9, Τρὶς μὲν γάρ κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όμηρ. Όδυσσ. μ', 105. — Στ. 10, Παραπεσόντος.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Παραπεσούστης. Οἱ δὲ νοῦς, Καὶ γάρ, σὶ μὴ τρὶς τῆς ἡμέρας συμβαίνει τὰ περὶ τὴν πλημμύραν καὶ ἀμπωτεν, ἄλλὰ δὲς, ἐνδέχεται μὲν τὴν παρὰ τῷ Ποιητῇ γραφήν, Τρὶς, ἡμαρτήσθαις ἐνδέχεται δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ποιητὴν παραπεσεῖν καὶ ἀποπλανηθῆναι τῶν κατὰ τὸν Ωκεανὸν ἵζορημένων. — Στ. 13, Ποσειδώνιος δὲ ΚΑΙ ἐκ τοῦ σκοπέλους κ. τ. λ.] διεγραπτέον τὸν παρ' ἀπασι φερόμενον δεύτερον τῶν συνδέσμων· οὐ οὐδ' ὁ ἀρχαῖος Λατῖνος μεταφρατής ἐξέφρασε. — Στ. 16, Τὸ περὶ τὰς πλημμυρίδας.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐπὶ τὰς πλημμυρίδας. — Στ. 23, Όταν οὗτα φῆ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ (παρ' ἀπασι σολοίκου), Όταν οὗτα φησίν. — Στ. 24, Αὐτάρ ἐπεὶ κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. μ', 1.

ΣΕΛΙΔ. 6, στ. 10, Καὶ ὅπου δὲ τῇ αἰσθάνει.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δπου δὴ αἰσθάνει. — Στ. 13, Πᾶν ἐπὶ πολὺ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Πᾶν, καὶ ἐπὶ πολὺ. — Στ. 20, Εὐγειρήσαντες.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Επιχε-

ρήσαντες.—Στ. 23, Εχούσις πόρου.] ΗΔ, ΑΤ, Εχούσις τὸν πόρον.—Στ. 27, Ἐφ' ἐνός.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅφ' ἐνός, ἢ ὡς φέρει τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον (1393) Ὅπολένος.

ΣΕΛΙΔ. 7, στ. 5, Διακροτήσαντας.] ΗΔ, ΑΤ, Διακρατήσαντας. Τὸ μὲν γάρ Διακροτεῖν οὐδὲν ἀν ἐνθάδε σημήνεις τὸ δὲ Διακροτεῖν εἴη ἀν τὸ ἀκριβῶς ἔρευνται, ἐφ' ἣς σημασίας ἐγρήσατο καὶ Πλάτων (Κρατύλ. σελ. 421) «Ταῦτα μέν μοι δοκεῖς, ὡς Σώκρας τες, αἰνδρεῖοις πάνυ διακροτηκέναι π. Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ τὸ τῶν Γάλλων *discuter*, ἐκ τοῦ Ρωμαϊκοῦ *disculio* παρηγμένον, καὶ κατὰ λίξιν αὐτὸ τοῦτο τὸ διακροτεῖν σημαῖνον—**Στ. 7, Τά τε οὐράνια... ἀναθυμιάσεσιν.**] Στωϊκῶν δόγματος ὁ Στωϊκὸς Στράβων ἡμῖν ἐνθάδε προτίθησιν. Εἴρεσκον δὲ τὸν μὲν Ἡλίου τρέφεσθαι ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσσης, τὸν δὲ Σελήνην ἐκ τῶν ποτίμων ὑδάτων (Διογέν. Λαζρ. ζ, 145).—**Στ. 10, οὐσιαίς οὖν.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, οὐσιαίς δέ.
—**Στ. 23, Ήροι κ. τ. λ.**] Ἐκ τῆς Ομήρ. Όδυσσ. λ, 15, 16 καὶ 19.—**Στ. 26, Τῶν Μυσῶν, ἔθνους.**] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ Μυσῶν ἔθνους.

ΣΕΛΙΔ. 8, στ. 25, Δεκτεῖν αὐτήν.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφραστῇ) ἡ προσθήκη τῆς ἀντωνυμίας.—**Στ. 30, Προσκεχωρηκίας.**] ΗΔ, ΑΤ, Παρακεχωρηκυίας. Εἶτε ΔΓ, Προσκεχωρηκίας.

ΣΕΛΙΔ. 9, στ. 1, Πλὴν οὗ.] Ἀμεινον γράφειν Πλὴν εἰ.—**Στ. 2, Οὗτος δέ καὶ ταῦτα φησιν.**] ΗΔ, ΑΤ, Οὗτος δέ δὴ τοιαῦτά φησιν. Εἶτε ΔΓ, Οὗτος δέ δὴ ταῦτα φησιν : Οὐ δὲ δὴ τοιαῦτά φησιν. Ή ἀρχαίκη Δατινική μετάφρασις, ubi et hæc dicit, ωσπερ ἀν εἰς ἐγένερχοτο, Οὐ [ἢ οἶπον] καὶ ταῦτα φησιν.—**Στ. 9, Προσήκειν.**] ΗΔ, ΑΤ, Προσήκει.—**Στ. 12, Πρὸς ἄρκτον μὲν τό.**] Ἰσως ἀναερόφως γραπτέον, Τὸ πρὸς ἄρκτον μέν.—**Στ. 14, Παμπόλλην.**] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ἀντὶ τοῦ παρ' ἀπασιν ὀξυτονουμένου, Παμπολλήν.—**Στ. 24, Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν τοιαύτην.**] Ἰσως γραπτέον, Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.—**Στ. 25, Ποικιλωτέραν.**] ΗΔ, ΑΤ, Πολετικωτέραν. Οὐοῦς, Εἰ μὴ μυνατόν ἔσιν ἀπαντεῖ τὰ ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ ἀκριβῶς ἐξετάζειν καθ' οὗ ἔφημεν ὑπόθεσιν, ὡς ἔχουσι μηλούστι πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ οἵσον ἀπέχουσι γεωμετρικῶς ἄλληλων, διὰ τὸ εἶναι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ποικιλωτέραν, ταυτέστι διὰ τὸ πολλῆς καὶ ποικιλῆς ἔγεσθαι διδασκαλίας, οὐχ ἀπασιν ἐφικτῆς προσήκει γε μὴν ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβοῦν,

ἔφ' ὅσον ἀν δύνατο νοεῖν καὶ ὁ πολιτικὸς, τουτέσιν ὁ παιδείας μὲν μετασχὼν, οἵας χρὴ μετέχειν τοὺς καλοὺς κάγαδοὺς τῶν πολιτῶν, οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς παρακολουθεῖν ἀπαξι τοῖς ὑπὸ τῶν κατ' ἐπάγγελμα γεωγραφούντων λεγομένοις. Ότι δὲ ζοῦτο σημαίνει παρὰ τῷ Στράβῳ ὁ Πολιτικός, θηλώσει παράλληλον ἐν τοῖς ἔξι (σελ. 16) ἔτερον χωρίου αὐτοῦ, καὶ τρίτον ἄλλο (σελ. 141), ἐν οἷς διεκρίνεται μὲν τοῦ ἀπαιδεύτου τὸν Πολιτικὸν, ἐκτέρους δ' αὖ ἀντιδιαστέλλει πρὸς τὸν Γεωγραφικόν.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 3, Καὶ πόσα.] ΗΔ, ΑΤ, Ή καὶ πόσα. Παρέλεπον τὸν διαζευκτικὸν καὶ οἱ μεταφρασταί. — **Στ. 9, Ὅσον οὐρανὸς κ. τ. λ.]** Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Ἰλιάδ. 9, 16. — **Στ. 16, Πολλαχοῦ.]** Πολλαχῇ γράφειν τινὲς παρήνεσσαν οὐκ ἀλόγως· μακρῷ δὲ εὐλογώτερον ἀν τὸ, Πολλαχόσε. — **Στ. 17, Πολλῶν ἀνθρώπων ἴδειν κ. τ. λ.]** Ἐκ τῆς Ὀμήρ. Οδυσσ. α, 3. — **Στ. 20, Τηλόθεν κ. τ. λ.]** Εἴ της Ὀμήρ. Ἰλιάδ. α, 270. — **Στ. 22, Κύπρου κ. τ. λ.]** Εἴ της αὐτοῦ Οδυσσ. δ', 85-85. — **Στ. 26, Τρὶς γάρ τίκτει κ. τ. λ.]** Οδυσσ. δ', 86. Διώρθου καὶ τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, μετατιθεῖς τὸ πρὸ τοῦ Τρίτης γραμμιόδιου εἰς τὴν πρὸ τοῦ ἔξι τοῦ σίχου, Τῇ πλεῖστα φέρει, χώραν. — **Στ. 27, Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν· Τῇ πλεῖστα κ. τ. λ.]** Ο μὲν τοῦ σίχος, Τῇ πλεῖστα κ. τ. λ. ἐξίν ἐκ τῆς Οδυσσείας (δ', 229). ἄλλος ἐκεῖ περὶ τῆς Αἰγυπτίων γῆς ἀπλῶς ὁ λόγος τῷ Ποικτῇ, οὐ περὶ τῶν Θηβῶν, περὶ ᾧ σίσιν οἱ ἔξι (ἐκ τῆς Ἰλιάδ. i, 583) σίχοι, Διῆδυ ἐκατόμπυλοί εἰσι κ. τ. λ. Διὸς ἡμαρτησάνται τὸ κείμενον ὑπελήφασιν εὐλόγως οἱ κοιτικοί, η τῶν γραψάντων ἀμελεῖα, η αὐτοῦ Στράβωνος ἀπροσεξία. Ἐχρήν γάρ οὗτοι γεγράφθαι, Ἐπὶ δὲ Αἰγύπτου·

— Τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.

Ἐπὶ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν,

Αἱ δύο ἐκατόμπυλοί εἰσι κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΔ. 11, στ. 2, Τὸ μαθεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ μαθεῖν. Εἶτι γάρ η συνάρτησις, Πάντα τὰ τοιαῦτα, οἷόν εἰς τὸ μαθεῖν τῆς χώρας τὴν φύσιν, καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἰδέας, παραπευκί τινὲς εἰσιν εἰς φρόνησιν μεγάλαι. — **Στ. 5, Προσθεῖναι δὲ δεῖ καὶ.]** ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Συλλόγου μεταφράσει), ΑΤ, Προσθεῖναι δὲ καὶ. — **Στ. 7, Μεγάλου κ. τ. λ.]** Ἐκ τῆς Οδυσσείας (ρ', 26).

Φῶνδ', Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιτεορχ έργων.

—Στ. 8, Εἰς δὲ δὴ.] Ἐκ γε δὴ, γράφειν δεῖν ὑπειληφεν ὁ Κασσωβῶν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεῖν γράφειν, Ἐκ τε δὴ.—Στ. 12, Καὶ θάλαττα.] ΉΔ, ΑΤ, Καὶ ή θάλαττα.—Στ. 15, Μέγισται δ' αἱ τῶν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μέγιστοι δὲ τῶν.—Στ. 16, Συναγαγόντες. Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάγοντες.—Στ. 29, Μόλις γάρ άν.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνθέσμου.

ΣΕΛΙΔ. 12, στ. 3, Ἡγ' εἰτ.] Ἱσ.γρ. Ἡγ' ή.—Στ. 8, Οἴθ' Ὑρίην κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλλαζ. β', 496.—Στ. 10, Τὰ δὲ παρὰ ἴνδοις οὗτω καὶ τὰ καذ' ἔκαστα.] Γραπτέον, οἶμαι, Τὰ δὲ παρὰ ἴνδοις οὗτω καذ' ἔκαστα. Οὐδὲν, Ήμῖν προσήκει, Ἑλλησιν οὖσι, τὰ μὲν περὶ τῆς Ἑλλάδος ἀκριβῶς καذ' ἔκαστα φράζειν οὕτως, ὥσπερ Ὀμηρος τὰ κατὰ Βοιωτούς· τὰ δὲ παρ' ἴνδοις οὐκέτι προσήκει οὕτω καذ' ἔκαστα λέγειν.—Στ. 18, Τὰ ἐκ τῆς ἀπειρίας.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ὄρθρου.—Οἱ μέντοι.] Τὸ παρ' ἀπασιν εὗτοι φερόμενον μεταμελεῖ μοι μὴ τρέψαντε εἰς τὸ, Οἱ μέν γε (ὄπερ ἵπον δύναται τῷ, Οἱ μέν γάρ), ή γοῦν εἰς τὸ, Οἱ μέντοι γε, ω̄ καν τοῖς ἔξης (σελ. 134) κέχρηται· αἱ Οἱ μέντοι γε εἰς μίκη χώραν κ. τ. λ.ν.

ΣΕΛΙΔ. 13, στ. 5, Τούτου.] Ἄμεινον τὸ ἐν οὐκ ὀλίγοις τῶν ἀντιγράφων φερόμενον, Τούτων.—Στ. 13, Ήγεμονιῶν.] Τὸ παρ' ἀπασιν Ήγεμονικῶν, ἐτρεψά εἰς τὸ Ήγεμονιεῖν, ἀπαιτοῦντος τοῦτο τοῦ λόγου, ή δῆλον ἐξ ὧν ἐπιφέρει ὁ Στράβων. Μαρτυρεῖ δέ μου τῇ διερωθώσει καὶ τὸ ἐμὸν ἀντιγράφου, ἐν ω̄ γεγραμμένου, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις, Ήγεμονικῶν, ἀπέξεσθε τις τὸ ω̄, εἴτ' αὐτὸς ἐνυοήσας, εἴτ' ἐξ ὄρθρος παρειληφὼς ἀντιγράφου.—Στ. 19, Καὶ ἄλλος τὸ τοῦ δήμου.] Εξ ΕΔ (συναδούσης τοῖς μεταφρασταῖς), ΑΤ, Καὶ τὸ τοῦ δήμου.—Στ. 28, Λέγοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγει.

ΣΕΛΙΔ. 14, στ. 4, ή τὸ ήδύ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ ήδύ.—Στ. 17, Αὐτὸ μόνον, δὲ τι τῆς... εἰ ἄρα, ἐπισημηνάμενον κ. τ. λ.] ΗΔ (περὶ ής ἐπέχω ταῦν), ΑΤ, Αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς... εἰ ἄρα ἐπισημηνάμενος κ. τ. λ. Τὸ, Ἐπισημηνάμενον, μόνον ἐξὶ ἐξ ἀντιγράφων, ὅμολογούντων ἐν τοῖς λοιποῖς τῇ ἐκδεδομένῃ γραφῇ. Ιδε τὰς διαφόρους ἐξηγήσεις τῶν κριτικῶν.—Στ. 20, Ὕπόμνησις.] ΔΓ (ἐνάρθρως), Ή ὑπόμνησις.—Στ. 21, Κατὰ πελάγη.] Γράφει, Κατὰ τὰ πελάγη, ἐνάρθρως, καθά φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 25, Φέγγεσι.] Φέγγουσι φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων, οὐ κακῶς ἐν δὲ τῷ ἐμῷ, Φέγγεσι, ἐν τῷ κειμένῳ, μετὰ προσγεγραμμένης ἔξωθεν ἐτέρας γραφῆς, Μεγέθεσι, οὐδὲ ταύτης

ἀν δοξάσῃς κακῆς, εἰ μὴ Πλίνιος (*libr. II, cap. 66*) προσεμαρτύροις τῷ Φέγγεστι, ἐξ Ἐρχοσθένους, η ἵππαρχου κάλεσμος λαβών. — Στ. 30, Οὕν μάλα κ. τ. λ.;] Ἐκ τῆς Όδυσσ. ε', 593.

ΣΕΛΙΔ. 15, στ. 13, Ω φῦλοι, κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. κ', 191.

ΣΕΛΙΔ. 16, στ. 2, Παραδίδοται, μὴ κατανοήσας τις ὅλως, πῶς δύναται παρακολουθεῖν κ.τ. λ.] ΗΔ, ΔΤ, Παραδίδοται, κατανοήσας τις ἄλλως, πῶς δύναται παρακολουθεῖν; Τῶν κριτῶν δὲ τις γράφειν παρήνει ἐγκλειτικῶς καὶ δίχα ἐρωτηματισμοῦ, κατανοήσας τις ἄλλως πως, δύναται παρακολουθεῖν, καθά καὶ φέρεται ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ, ἐν' οὐδὲ οὐδὲ, Ταῦτα γάρ κατανοήσας τις ἐνι τινι τρόπῳ, δύναται παρακολουθεῖν. Ο δὲ Κασσινός, ἐρωτηματίζων καὶ αὐτὸς (ῶσπερ καὶ ὁ Ξύλανδρος, καὶ οἱ τούτου ἀρχαιότεροι μεταφρασταί) τὴν περίοδον, τὸ Ἀλλως ἐπὶ τοῦ κακῶς ἐξεδέχετο. Ήμὲν δὲ διδοξεῖ τοῦτο μὲν τρέπειν εἰς τὸ Όλως, τῇ δὲ μετοχῇ προσθεῖντε τὴν ἀπαγόρευσιν, ήν εἰκὸς εὑρεῖν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων καὶ τὸν Ἰταλὸν μεταφρασθήν. οὗτω γάρ ἐκεῖνος μετέφρασε τὸ χωρίον, *Perciochè chi al contrario queste cose non intendesse (μὴ κατανοήσας), et quelle ch' intorno agli orizonti, et ai circoli artici, et all' altre speculazioni, che sono appartenenti alle prime introduzioni delle matematiche, comme potrebbe egli giamai comprendere quello che in questi libri si tratta?* — Στ. 3, Ο δὲ μηδ'.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ, Ο τε μηδ'. — Στ. 12, Κάκει δὲ πολιτικὸν λέγομεν.] Καλῶς ἔχει τὸ κατ' ἐνεισῶτα ἐνδέχεται μέντοι καὶ, Ἐλέγομεν, γεγράφθαι τὸ πάλαι. Τὸ γάρ, Κάκει, ἀναφέρεται εἰς ήν ἔγραψεν Ἰσορίαν πρὸ τῆς Γεωγραφίας ὁ Στράβων. — Στ. 14, Οὐδὲ γάρ ἀν οὔτε ψέγειν δύνατο καλῶς... ὅτῳ μηδὲν ἐμέλησεν κ. τ. λ.] Γνωμικὸν ἀριστον καὶ ἀληθέσατον. Πολλοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐπάινουστες, πολλῷ δὲ πλείους οἱ ψέγουστες· ἐν ἑκατάροις γε μὴν ὀλιγίσους εύρεται ἐξι τοὺς ἐσκεμμένως τοῦτο ποιοῦντας. — Στ. 17, Οὗτως δὲ καὶ οἱ τοὺς λιμένας... συνάπτειν προσῆκε.] Όλον τοῦτο τὸ τεμμάχιον ἐκτετοπισθαι τῆς οἰκείας χώρας δοκεῖ μοι· αὗτη δὲ ήν ἀμέτως μετὰ τὰ μικρῷ πρότερον λεχθέντα, Οὐκ ἀν εἴη γεωγραφίας οἰκεῖος, ὡσπερ καὶ μετέφρασεν ἀποδεξάμενός μου τὴν εἰκασίαν ὁ μακαρίτης Δουθεῖλης (du Theil). — Στ. 25, Καὶ αὐτὴ.] Ισ.γρ. Καὶ αὐτη. — Στ. 25, Τὰ περὶ τούτη.] Ἐπελασθόμην προσλαβεῖν τὴν εἰς τῶν ἀντιγράφων φρομένην ἀμείνω γραφὴν, Τὰ μὲν περὶ τούτη.

Στ. 27, Τὰ μεκρά καὶ τὰ ἀφρικῆν.] Ἰσως κανθάδες γραπτέον, Τὰ μὲν μεκρά κ. τ. λ. καιπερ μηδενὸς τὸν ἀντιγράφων ὑπαγορεύοντος τὴν γραφήν.—Στ. 29, Εὐμημόνυστου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μνημόνευτον. —Καθάπερ γε καὶ ἐν τοῖς.] Ἐνικ τῶν ἀντιγράφων φέρεται, Καθάπερ τε καὶ ἐν τοῖς, καλῶς μὲν τῷ, Τε, ἀντὶ τοῦ, Γε, οὐ μέντοι μᾶλλον ὁρθῶς διὰ τὸν ἐπόμενον σύνδεσμον. Γράφει, Καθάπερ τε ἐν τοῖς. ίδε Μέρ. Γ, Προλεγομ. σελ. 5.

ΣΕΛΙΔ. 17, στ. 1, Εἰ καλῶς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ή εἴη καλῶς. **Ἐπειδή ΔΓ, Ή εἰ καλῶς :** Ή καὶ καλῶς. —**Στ. 3, Φροντίζουσα.**] **Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φράξουσα.** —**Στ. 4, Δύναται καὶ τῶν.**] **Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύναται, ὅτε καὶ τῶν.** —**Στ. 6, Τοσαῦτα.**] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτα. —**Στ. 11, Πρὸς εὖς.**] Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ καὶ τισιν ἔτεροις ἄμμινον, Πρὸς οἶς.—**Στ. 23, Ὑπὲρ τούτων Σκύδας.**] **Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπὲρ τούτων δὲ Σκύδας.** —**Στ. 26, Εἶται.**] **Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶται.** —**Στ. 27, Τοὺς πάλαι.**] **Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐκ τῶν πάλαι.** Εἶτε ΔΓ, **Ἐκ τοῦ πάλαι.**

ΣΕΛΙΔ. 18, στ. 1, Τῶν πολλῶν.] **Ἴσως γραπτέον, Τῶν παλαιῶν, διὰ τὸ προηγησάμενον, Τοὺς πάλαι.** —**Στ. 13, Εὔκατατρόχασος.**] Τοιοῦτος, οἷον κατατρέχειν δύνασθαι τὸν βουλόμενον. Παρὰ μόνῳ Ἰσως τῷ Στράβωνι ἡ λέξις, ἢ ἄλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 59) κυριωτέρως ἐχρήσατο, Πεδία εὐκατατρόχασα, φήσας, τὰ εὐχερῆ κατατρέχεσθαι ὑπὸ ληξῶν. —**Στ. 20, Προσιτέον.**] **Ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων, Πεισέον.** —**Στ. 23, Ἐπ' αὐτῷ.**] ΗΔ, ΑΤ, **Ἐπ' αὐτό.** Άναφέρεται γάρ εἰς τὸν Βίων. —**Στ. 25, Οἶην ἐκ ράκέων ὁ Βίων!**] **Ἐξ Όδυσσε. σ', 74, ἐνθα ὁ Ποιητὴς περὶ Όδυσσεώς λέγει:**

Οῖαν ἐκ ράκέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδης φείνει!

Ἐρχτοσθένης δὲ παρόδησε τοῦτο διὰ τὰ ράκη, οἷς τὸν κυνισμὸν ἐμράγει τοῦ Βίωνος. ίδ. Διογέν. Λαζότ. Δ, § 46.

ΣΕΛΙΔ. 19, στ. 1, Ή περὶ τῶν ἀγαθῶν... πραγματεία.] **Ἐπιθετὰς τὰς ἐν τοῖς Προλεγομένοις (Στράβ. Μέρ. Α, σελ. μετ') εἰρημένα μοι.** —**Στ. 2, Νελέτη.**] **Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Νελέται.** —**Στ. 4, Ὑπόθεσιν.**] **Μεταμελεῖ μοι δῆδε ἀκολουθήσαντι τῇ τοῦ Γερμανοῦ ἐκθέσει, γράψαντος (ἐκ διορθώσεως τοῦ Κασωβῶνος), ὑπόθεσιν, ΑΤ ἐν ἀπασι τοῖς ἀντιγράφοις φερομένου, ὑπόσχεσιν. Εἶτι γάρ ἐνθάδε τὸ ὑπόσχεσιν συγώνυμον τῷ Επαγγελίᾳ, Profession, ὥσπερ ἔξεδεξαντο ὅτε ἀρχαῖος Λαζίνος μεταφράστης καὶ ὁ ίταλός.** —**Στ. 6,**

Πρὸς διαγωγὴν, ἢ καὶ παιδιάν.] Ἐκ τοῦ ἑμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Πρὸς διαγωγὴν, ἢ καὶ παιδεῖαν. ίσως δ' ἐν ἑττοῖς ἡγεμόνευσις, ἢ μήπω γ' ἔγνωσμένοις ἀντιγράφοις, καὶ δίχα τοῦ διαζευκτικοῦ ἐφέρετο, Πρὸς διαγωγὴν καὶ παιδιάν. Συνῆπται γάρ ως ἐπὶ τὸ πολὺ ταῦτα· οἶνι ἐσὶ τὸ παρὰ Ἀριστοτέλει (Ηετ. Νικομαχ. δ', 14),
« Οὕστις δὲ καὶ ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ διαγωγῆς μετά
» παιδιᾶς, δοκεῖ κ. τ. λ.». Εἰσὶ δὲ Διαγωγὴ μὲν τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις λεγόμενοι Passe-temps (ἢ οἰκειοτέρᾳ, καίτεροι ἀπορχαίωμένη λέξει, Déduit) Πατέδια δέ, τὸ Divertissement. — Στ. 10,
Γένεθλιον.] Ἐν ἀπασι τοῖς ἀντιγράφοις, καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν,
Γένεθλιον. Εὐ δὲ τῷ ἑμῷ ἀντιγράφῳ τὸ μὲν κείμενον φέρεται
αὐτὸ τοῦτο τὸ, Γένεθλιον ἄτερος δέ τις ἐπελθὼν προσέγρα-
ψεν ἔξωθεν, ως θιόρθωσιν (ἢ καὶ δίχα τῆς τῶν ἀντιγράφων ἐπικου-
ρίξις οὐ δυσχερές ἦν συνιδεῖν), τὸ, Γένεθλιον τρίτος δ' ἄλλος,
εἴ εκείνων, οὐσπερ φησὶν Ησίοδος, Μήτ' αὐτοὺς υἱέειν, μήτ'
ἄλλου ἀκούοντας ἐν Θυμῷ βάλλεσθαι, μακρῷ γραμμῇ
διεγράψε τὸ Γένεθλιον, προελόμανος δηλονότε τὸ τοῦ κείμενου
Γένεθλιον. Μαρτυροῦσι δὲ τῇ διορθώσει καὶ οἱ ἀρχαῖοι μετα-
φρασαὶ ὁ τε Δαστίνος καὶ ὁ Ἰταλὸς, τὸ, Γένεθλιον, ἀμφότεροι
ἐκφράσαντες, ὁ μὲν διὰ τοῦ, quod a nobis nuper suppositum
est, ὁ δὲ διὰ τοῦ, che poco fa proponezzo.—Στ. 11, Ποιητὴν
γάρ ἔφη πάντα σοχάζεσθαι ψυχαγωγίας, οὐ διδασκαλίας.] Τὴν Ερα-
τοσθίνειον ταῦτην περὶ ποιητῶν κοίτην ἀπεδέξατο ἀνακτινίσας παρὰ
τοῖς νεωτέροις ὁ Μόρτιος (de la Motte), διαδρήθην κάκινος
ἀπορκνάμενος, ὅτι μόνου τοῦ ψυχαγωγεῖν σοχάζεται ἡ ποίησις, que
la poésie n'a que le plaisir pour fin. ίδ. Goujet, Biblioth.
franç., tom. IV, pag. 101.—Στ. 15, Οἱ δ' ἡμέτεροι.] Οἱ
ζτωῖκοι Στωῖκος γάρ ἦν ὁ Στράβων.—Μόνον ποιητὴν ἔφεσται εἴναι τὸν
σοφόν.] Ἐπιδι τὰ ἐν τοῖς Προλεγομένοις (Μέρ. Α, σελ. εἰδ') εἰρημένα μοι
περὶ τούτου.—Στ. 19, Αὐλεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐλίζεεν.—Στ. 20,
Παιδευτικοὶ τε γάρ.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.—
Στ. 22, Ἀρισόξενοι.] Οἱ περὶ Μουσικῆς ιδιαίτερον πραγματευσά-
μενος.

ΣΕΛΙΔ. 20, στ. 2, Εὐαρχόμενος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρχόμενος.—
Στ. 6, Τὰ δὲ δὴ κατὰ τὴν Εὔλαδα.] Περιττὸς ἔστιν ὁ δεύτερος τῶν
συνδέσμων.—Στ. 17, Προσεξεργάζεται.] ΔΓ, Προσεργάζεται:
Προσεπεργάζεται. Κασωθῶν εἴκατε γραπτέον εἴναι Προσεπ-

εξεργάζεται· ἔτερος δέ τις τῶν κριτικῶν (ἀμεινον ἵσως), Προσπεριεργάζεται. — Στ. 20, Προεκπίπτοντος.] ΗΔ, ΑΤ, Προεκπίπτοντος, ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τῷ Κασσωβῶνι πειτθεῖς, διελυσεν εἰς τὸ, "Πρὸς ἐκπίπτοντος. Εἶτι δὲ τὸ ὥμετερον, Προεκπίπτοντος, ἔξω τῶν ἄριων ἐκπίπτοντος, πέρι τοῦ προσήκοντος προχωροῦντος ὑπὸ φιλοτιμίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων, οὐ τῇ ρύμῃ τῆς φορᾶς οἶον ἀνθούμενοι, καὶ κατέχειν ἑαυτοὺς μηκέτι μυνάμενοι, ὑπερβάνουσιν διν προτίθενται ὄρου τοῦ δρόμου. — Στ. 22, Αἴτικῆς Εἰρεσιώνης... μῆλα καὶ ὄχυρα.] Σὺνταχθεῖσαν παραδίδοται ἡ Εἰρεσιώνη περὶ τῆς ἔπιδει τὸν Πλεύταρχον (Μέρ. Α, σελ. 17 ἐμ. ἐκδ.).

ΣΕΛΙΔ. 21, στ. 3, Πολλῶν ἀνθρώπων.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. α', 3.

— **Στ. 5, Εἰδὼς παντοῖους κ. τ. λ.**] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. γ', 302.—**Στ. 7, Βουλὴ καὶ μύθοις κ. τ. λ.**] Τοῦτο δὲ τὸ ἔπος οὐδαμοῦ τῆς Οὐηρικῆς ποιῆσεως σώζεται· καὶ εἰκὸς ἐξ ἔτερου ποιητοῦ εἰληφθεῖ, καθὼς καὶ Πολύχινος (Στρατηγημάτ. σελ. 2 καὶ 3οι ἐμ. ἐκδ.) ἐδήλωτε. —

Στ. 8, Τούτου γ' ἐσποράνοιο κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. κ', 246. —

Στ. 10, Καὶ μὴν ἐπὶ γε.] Ἰσ.γρ. Καὶ μὴν ἐπὶ τε, ισοδινάμως τῷ, Καὶ μὴν καὶ ἐπὶ. — **Στ. 12, Εν πολῃ δρέπανον κ. τ. λ.**]

Ἐκ τῆς Όδυσσ. σ', 368. — **Στ. 15, Τῷ κέ μ' ἴδοις κ. τ. λ.**] Ἐκ τῆς Όδυσσ. σ', 375.—**Στ. 21, Διεκπειρω.**] Διεάπειραν, ἡ Ἀπόπειραν, ὀνομάζεται τὴν Βραψωδίαν τῆς Ἰλιάδος ἐσημειώσατο ὁ Κασσωβῶν. —

Στ. 22, Διετάξ.] Διετάξ δὲ, τὴν Ι Ρχψωδίαν. — **Πρεσβείᾳ.**] Πρεσβείαν δὲ, κατά γε τὸν Στράβωνα, τὴν Γράψωδίαν, ἐξ τῆς (γ', 221) οἱ ἐπόμενοι σίχοι τρεῖς. — **Στ. 30, Δυνάμενον.**]

Δυνεινον ἀν γράφοις, Δυναμένων, συνάπτων τῷ Θαυματοποιεῶν.

ΣΕΛΙΔ. 22, στ. 3, Ωσεί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ω' ε. ἡ. — **Στ. 4, Ή δὲ ποιητική.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ή δὲ ποιητοῦ. Αμεινον ἀν γράφοις. Ή δὲ τοῦ ποιητοῦ. —

Στ. 10, Τῷ γε εἴδει, ώς.] ΗΔ, ΑΤ, Τῷ γε εἰδίῳ, ἡ ώς ἔτερος, Τῷ γε ιδίῳ, ἡ ώς ιδίως. Ο νοῦς, Τοῦ Λόγου, διαιρουμένου εἰς τὸν πεζὸν καὶ τὸν ποιητικὸν, ώς εἰς δύο εἴδη, θάτερον τούτων ἐσὶν ἡ ποιητική, ὥσπερ καὶ αὐτῆς τῆς ποιητικῆς εἰδη εἰσὶν ἡ τραγωδία καὶ ἡ κόμωδία, τοῦ δ' αὖ πεζοῦ λόγου, ἡ ἱσορία, καὶ ἡ ἀνδικαστηρίος κατηγορία ἡ συνηγορέα. —

Στ. 12, Οὐδὲ λόγος.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδὲ δὲ λόγος. — **Στ. 13, Ή λόγος μὲν, ρήτορικὸς δὲ λόγος.**

οὐκ ἔστι γενικὸς, καὶ φράσις κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρωται τὸ χωρίον, δι' ἐκτοπισμὸν ἵσως λέξεως τῆς, Γενικὸς· ὥφειλε γάρ εἶναι, Ή λόγος

10 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

μέν γενικός, ρητορικός δὲ λόγος οὐκ εῖται, καὶ φράσεις. Πειθαρίου δὲ γίνεται τοῦτο μᾶλιστα ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, καίπερ δῆς ἐκφρασάσης ἡνὸς Ἑλεγον ἐκτοπισθῆναι λέξιν· ἔχει δὲ οὗτος, *Vel oratio quidem GENERALIS est; verum Rhetorica oratio GENERALIS non est, et eloquio.* — Στ. 15, Ὁ γέ κατασκευασμένος.] Ὁ εὐτέχνως συντεταγμένος καὶ γεγραμμένος, πρὸς ἄντες διαζολὴν τοῦ ἐν ταῖς πρὸς ἄλλήλους ὁμιλίαις λόγου. — Στ. 16, Η ποιητικὴ κατασκευὴ.] Ἐκ τοῦ Ποσειδώνιου ταῦτα ὥριζε γάρ ἐκεῖνος (*Διογέν. Λαζέρτ. ζ', 60*) τὴν ποίησιν, Λέξιν ἔμμετρου ή ἐρήμυθρον μετὰ κατασκευῆς, τὸ λογοιδὲς ἐκβεβηκυῖαν. — Στ. 25, Πηγὴ καὶ ἀρχὴ κ. τ. λ.] Καθάπτεται τοῦ χωρίου τοῦδε ὁ Ρουσσῶς, φάσκων, dire et chanter étaient autrefois la même chose; dit Strabon; ce qui montre, ajoute-t-il, que la poésie est la source de l'éloquence. Il fallait dire que l'une et l'autre eurent la même source, et ne furent d'abord que la même chose. Sur la manière dont se lièrent les premières sociétés, était-il étonnant qu'on mit en vers les premières histoires, et qu'on chantât les premières lois? etc. Rousseau, *Essai sur l'Origin. des Langues*, chap. 12. — Στ. 27, Τοῦτο δὲ ἦν ἡ φύση λόγος μεμελισμένος.] Ἰσως γραπτέου, Τοῦτο δὲ ἦν ἡ φύση λόγος μεμελισμένος, ἡ Τοῦτο δὲ ἦν φύση, ἡ λόγος μεμελισμένος, τοῦ διεξυγχεικοῦ ἵσεδυνχμοῦντος ὥδε τῷ, Τούτει, ὥσπερ ἐξηγήσαντο καὶ οἱ μεταφράσαι. Questi erano ode, che viene à dire, parole e ragionamenti cantati, εἰρηκεν ὁ ίτzλός.

ΣΕΛΙΔ. 23, στ. 7, Καὶ δὲ ἀκριβείας.] Δειγυρχπτέος ἴσως ὁ σύνδεσμος, δην οὐδὲ ὁ Ἰταλὸς μεταφραζῆς ἐξέφρασε. — Στ. 14, Ἀπεδέξαντο.] ΗΔ, ΑΤ, Άνελέξαντο· ὁ Κασωβῶν παρήνει τρέπεται εἰς τὸ Άνεδέξαντο. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ ἡμετέρῳ διορθώσει, τὰ μετ' ὄλιγον (σελ. 24) εἰρησόμενα τῷ Στράβωνι· «Ταῦτα δὲ ἀπεδέξαντο» οἱ τὰς πολιτείας κατασκεύασενοι κ. τ. λ. ».

ΣΕΛΙΔ. 24, στ. 12, Διὰ λόγων.] Ἰσως γραπτέου, Διὰ λογίων, τουτέστι, διὰ χρησμῶν. — Διὰ κτύπων ἀώρων.] Τὸ μὲν Κτύπων, ΗΔ, ΑΤ, Τύπων, ἦν ἐσημειωτάμην ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. Δ, σελ. 498), καὶ νῦν εὑρίσκων ἐν τῇ παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς ἐκδόσει τοῦ Στράβωνος προϋπονοηθεῖσαν ὥσπερτος ὑπό τενος τῶν κριτικῶν τὸ δὲ Αώρων ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως, παρε-

ληφότος ἐκ διορθώσεως τοῦ Κατωβῶνος, ΑΤ, Άσράτων, ἢ ὡς ἐν ἔτέροις τισὶν ἀντιγράφοις φέρεται, Άόρων. Εἶτερος δέ τις ἐν τῷ κατά Κανταβριγίαν ἐκδιδομένῳ Κριτικῷ Μουσείῳ (Museum criticum, or Cambridge classical researches n° II, October, 1813, pag. 255) παρήγει γράφειν, Διὰ τύπων γραπτῶν. — Στ. 13, Οὐ γάρ ὅχλον... παντὸς χυδαίου πλῆθους κ. τ. λ.] Συνωζά τούτοις καὶ ὁ Πολύβιος (ζ', 56) λέγει· « Εἰ μὲν γάρ ἦν σοφῶν ἀν-» « δρῶν πολίτευμα συναγαγεῖν, ἵσως οὐδὲν ἦν ἀναγκαῖος ὁ τοιοῦτος » τρόπος. Εἶτερος δέ τις πλῆθος ἐξεν ἐλαφρῶν καὶ πληρες ἐπιθυμεῶν παρανόρων, ὄργης ἀλόγου, θυμοῦ βιαίου, λείπεται τοῖς ἀδήλοις φόβοις καὶ τῇ τοιαύτῃ τραχυδίᾳ τὰ πλῆθη συγέχειν ν. — Στ. 16, Άλλα δεῖ, νὴ Δία, καὶ θεισιδαιμονίας.] ΗΔ, ΑΤ, Άλλα δεῖ καὶ διὰ θεισιδαιμονίας.

ΣΕΛΙΔ. 25, στ. 1, Άτε δέ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Άτε δή. — **Στ. 5,** Ως δ' ὅτε τις κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. ζ', 232. — **Στ. 6,** Προσ-ετέθει.] ΗΔ, ΑΤ, Προσεπετέθει. — **Στ. 7,** Τὸ αὐτὸ τέλος.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ αὐτὸ τὸ τέλος. — **Στ. 11,** Κενήν.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Καενήν. Τὸ Κενήν δ' ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφρατής. — Προσ-πίπτει γάρ, ὡς εἰκὸς, ὡς κ. τ. λ.] Ό γοῦς, Προσβάλλει γάρ, ὡς εἰκὸς, ἐνὸς ἐκάσου τῷ γῷ, καὶ παρίσταται τοῦτο, ἢ Εὐγερές ἐστι καὶ τῷ τυχόντε συνιδεῖν τοῦτο, ὅτι πιθανωτέρως διὰ ψεύδοιτό τις, εἰ τοῖς ψεύδεσι καὶ τῶν ἀληθειῶν ἔντα συμμίσγοι, ἀλλὰ μὴ πάντα ψεύδη λέγοι. — **Στ. 16,** Ίσχε ψεύδεα κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. τ', 203. — **Στ. 17,** Οὐ γάρ πάντα, ἀλλὰ πολλὰ, ἐπεὶ οὐκ ἀν ἦν ἐτύμοισιν ὄμοια. Εἴλαβεν οὖν παρὰ τῆς ἴστορίας τὰς ἀρχάς.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔτε γάρ πάντα, ἀλλὰ πολλὰ εἶπεν, οὐδὲ ἀν ἦν ἐτύμοισιν κ. τ. λ. Οὐδετέρα τῶν γραφῶν ἐρήσθαι δοκεῖν ἀλλ' ἐστιν, οἷμα, εἰς ἐκκτέρας τὸ χρήσιμον λαβόντα, πρὸς δέ καὶ τὸ παρ' ἐνίσις τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ Εἴλαβεν οὖν, φερόμενον, Εἴλαβον οὖν, τρέψαντα εἰς μίκη λέξιν τὴν Εἰλάμβανον (πληθυντικῶς μηλονότι καὶ κατηγορητικῶς πρὸς τὸ ψεύδεα), οὐτωσὶ διεκσκευάσαι τὸ χωρίον. Οὔτε γάρ πάντα, ἀλλὰ πολλὰ εἶπεν οὗτ' ἀν ἦν ἐτύμοισιν ὄμοια (τὰ ψεύδη), εἰ μὴ Εἰλάμβανον παρὰ τῆς ἴστορίας τὰς ἀρχάς. — **Στ. 19,** Φασι.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Φασι. — **Στ. 26,** Εἰς σκοτεινόν τινα τόπον, τὸν καθ' ἄδην.] Αἱμεινον ἀν γράφοις, Εἰς σκοτεινόν τινα τόπον τῶν καθ' ἄδην.

ΣΕΛΙΔ. 26, στ. 6, Δείκνυται γάρ τινα σημεῖα... πλάνης ση-

μεῖα.] Θάτερον τῶν δύο, Σημεῖα, ὅπότερον διαγραφέον. — Στ. 10, Βυζαντικοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βυζαντικοῦ. — Στ. 27, Τὸν δ' ἐξ Λιδίων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Όμυσσ. ἐ, 282.

ΣΕΛΙΔ. 27, στ. 6, Ἀν οὗτῳ δέχηται.] Ἰσ. γρ. Ἀν οὗτῳ τις δέχηται, ή Ἀν οὗτῳ δέχηται τις. — Στ. 18, Εἰ φαίν, τοῦτον κ. τ. λ.] Γράφε, Εἰ μὴ φαίν τοῦτον, δι συνίδε καὶ ὁ Κασσών εἰς τοῦ ἀρχαίου Λατίου μεταφρασοῦ. Οὐ μόνον δ' οὗτος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής ἔξεφρος τὴν ἀπαγόρευσιν.

ΣΕΛΙΔ. 28, στ. 4, Σειρηνούσσων.] Οὖτως ἔγραψε δὲ ὅλης τῆςθε τῆς Γεωγραφίας τοῦνομα, διπλῷ σ-, ἐξι μὲν οὖ, συναδόντων καὶ τῶν ἀντιγράφων, ἐξι δ' οὐ καὶ δέχα τῆς παρ' ἐκείνων μαρτυρίας. — Στ. 6, Οὐδ' ὁ σκόπελος.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδ' ὁ σκόπελος. — Στ. 11, Καὶ πετρώδη.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ Ἰταλῷ μεταφρασῇ) ή προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — Στ. 12, Σειρηνούσσας.] Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Κασσώνος, ΑΤ, Σειρηνας. — Στ. 19, Σειρηνούσσας.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, ΑΤ, Σειρήνας.

ΣΕΛΙΔ. 29, στ. 5, Καὶ πιεύσαντα.] ΗΔ ή προσθήκη τοῦ συνδέσμου, διν ἔξεφροσαν καὶ οἱ μεταφραστοί. — Στ. 6, Μόνον.] Καίπερ οὗτῳ παρ' ἄπασι γραφόμενον, ὥφειλον τρέψαι εἰς τὸ Μόνων. — Στ. 11, Ή Ήσιόδω.] ΗΔ, ΑΤ, Ή καὶ Ήσιόδω. Τὸ δ' ἐμὸν ἀντιγραφοῦ (1593), Καὶ Ήσιόδω, διχα τοῦ διαζευκτικοῦ. — Στ. 26, Μάντεις... ἀποδείκνυσθαι βασιλίας] Ἐξηγεῖται ταῦτα πλατύτερον εἰς ἄλλοις (Μέρ. Γ, σελ. 196) ὁ Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 30, στ. 5, Ἐπιχώρια.] ΗΔ, ΑΤ, Περιχώρια. Αἰνίττεται γάρ τοὺς Ἱδαγενεῖς, ή γοῦν οἰκήτορας, τῆς Σικελίας καὶ Ἰταλίας συγγραφεῖς, οἷος ἡν Αντίοχος, Τίμαρις, Φελιζος, Φιλένιος, καὶ ἄλλοι. — Στ. 6, Οὐκ ἐπαινεῖ. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ. τ. λ.] Προσθήκη τὸ πρῶτον, Οὐκ ἐπαινεῖ ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως, δι καλῶς ἀνέχοι, εἰ τὸ ἀνωτέρω Πεποιησθαι, εἰς τὸ Πεπλάσθαι, τρέποιτο, ή γοῦν ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ Πεπλάσθαι ἐκλαμβάνοιτο, ὥσπερ καὶ ἐξελαχεῖ ὁ Λατίνος μεταφραστής. Φησὶ γάρ, *Totum autem circa Siciliam poetice fictum esse a poeta, reliquisque scriptoribus, qui adjacentia loca disserunt (sic) Italiae atque Siciliæ, non sane probat.* ΝΕC hujusmodi Eratosthenis sententiam LAUDAT, etc. Ο γάρ γοῦς ἐστι, Συγχωρεῖ ὁ Πολύδιος μικρὰ μέν τινα προσμεμψεῦσθαι ὑφ' Όμηρου τῇ Όμυσσεως πλάνῃ τὸ δὲ ὑπολαμβάνειν τὴν ὅλην πλάνην, τὴν περὶ Σικελίαν, πεπλάσθαι ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ,

ἡ ὑπὸ τῶν ἐπειτα συγγραφέων, τῶν ἰσορροπάντων τὰ κατὰ Σικελίχν
καὶ Ἰταλίχν, οὐκ ἐπανεῖ. Οὐκ ἐπανεῖ δὲ οὐδὲ τὴν Ἐρατοσθένους
ἀπόφασιν. Εἰ δὲ τὸ Πεποιησθαις ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐμμέτρως συ-
τετάχθαι λαμβάνοιτο*, περιττὴ ἀν εἴη τηνικαῦτα ἡ προσθήκη. Εσκε
μέντοι συνάδειν ἡ μετὰ προσθήκης γραφὴ οἵς ἔρες κατωτέρω (σελ.
57) «Ἄλλ’ εἰ μὲν μηδαμοῦ γέγονεν ἡ πλάνη, ἄλλ’ ὅλου πλάσμα ἐξὶν
» Ὁμήρου... Μήτε δέ ὅλου πλάσματος πεδαινῶς εἴναι λεγομένου,
» καθάπερ ἐπεδείκνυμεν κ. τ. λ.».—Στ. 12, Αὐτοῦ δὲ ἐχθνάζ κ. τ. λ.]
Ἐκ τῆς Όδυσσ. μ', 95.—Στ. 16, Εκπέσωσι.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Εμπέ-
σωσι. —Στ. 18, Τοὺς γαλεώτας, οὓς καὶ ξιφίας λέγεσθαι, καὶ κύ-
νας φησι.] Τὸ μὲν τελευταῖον, Φησὶ, ἐξ ΗΔ, ΑΤ, Φασὲν Πολύβιος
γάρ ἐσιν ὁ ταῦτα φήσας. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιδει τὰ ἄλλαχοῦ (Ξενο-
κράτι καὶ Γαλην. περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρ. τροφ. σελ. 71 καὶ 209)
εἰσημένα μοι οἵς νῦν προσιδημεῖ, ὅτι καὶ ὁ Ιταλὸς τοῦ Στράβωνος
μεταφρασῆς, παραπλησίως τῷ Γεστήρῳ ἐξειδέξατο τόδε τὸ χωρίον,
τὰς τέσσαρας λέξεις, Οὓς καὶ ξιφίας λέγεσθαι, τῷ διέκ μέσου
σημείῳ τῶν λοιπῶν χωρίσας οὗτος, Galeote (dette volgarmente
pesce spada) e i pesci cani, etc. καὶ ὁ ἀρχαῖος δὲ Λατīνος μετα-
φρασῆς πρὸς μόνους τοὺς Γαλεώτας συνῆψε τὴν τοῦ Ξεφίου προ-
πηγορίχν.

ΣΕΛΙΔ. 31, στ. 5, Εάν μὴ μέγα ἥ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Εάν μὴ
μέγα εἴη. —Στ. 11, Ὁρμήν.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Συλάνδρου
μεταφράσαιε) ΑΤ, Άκμήν. —Στ. 17, Τρίς μὲν γάρ τ' ἀνίστιν.] ίδ.
ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 5. —Στ. 26, Ενάργειαν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ενάρ-
γειαν. Τὸ δὲ χωρίον τόδε καὶ κατωτέρω (σελ. 574) ἐν οὐκ οἰκείῳ
τόπῳ γεγραμμένον εὑρῆσεις.

ΣΕΛΙΔ. 32, στ. 2, Ἐνθεν δὲ ἐννῆμαρ κ. τ. λ.] Εξ Όδυσσ. ι, 82.
—Στ. 17, Αὐνωμαλίας.] Αὔμείνων ἵσως ἡ ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων
φερομένη γραφὴ, Αὔνομολογίας. —Στ. 21, Αὐτάρ ἐπεὶ κ. τ. λ.]
Εξ Όδυσσ. μ', 1. —Στ. 24, Νήσῳ ἐν Ωγυγίῃ κ. τ. λ.] Εξ Όδυσσ. α,
50, ὅπου μέντοι ἀντὶ τοῦ, Ωγυγίῃ, γράφεται, Αὔμφερύτῃ. —
Στ. 27, Οἰκέομεν κ. τ. λ.] Εξ Όδυσσ. ζ', 204.

ΣΕΛΙΔ. 33, στ. 2, Καὶ ὑπὸ ΤΟΥΠ ΠΟΙΗΤΟΥ βεβαιοῦται.] Οὗτω
παρ' ἀποκειν ὄμοφώνως οὐκ ἀλόγως μέντοι ὑποπτος ἐδοξεν ἡ γραφὴ
τῷ Κασσωβᾶντι, διὰ τὸ τοῦ Ποιητοῦ ὄνομα, ἀτόπως ἐνθάδε κείμενον.
Γραπτέον ἔμοι γε δοκεῖ, ἡ, Καὶ ὑπὸ ΤΟΥΤΟΥ βεβαιοῦται,
τουτίσιν ὑπὸ τοῦ Πολυβίου· ἡ, Καὶ ὑπὸ ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ βεβαιοῦ-

ταῖς, τουτέσιν ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν ἐν τοῖς τόποις, καθ' οὓς ἡ πλάνη τοῦ Όδυσσεως γενέσθαι λέγεται. Εκατέρα γάρ τούτων τῶν γραφῶν οἰκείως ἔχει πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα, Νεκπολίτας μὲν λέγεεν κ. τ. λ. ἡ δὲ τοῦ κειμένου οὐ πάνυ. — Στ. 18, Εποίησ.] ΔΓ (οὐ κακή), Εποίει. — Στ. 19, Δίκαιον ἔσει.] Γράφε, Δίκαιος ἔσει (καθά φέρετοι ἐν τῇ τοῦ Κασσωβῶνος ἐκδόσει καὶ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις), καὶ μὴ, Δίκαιον ἔσει, δὲ παρειδηφα πλανηθεῖς ἐκ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεως. — Στ. 24, Μυθολογούμενα.] ΔΓ (ἀμείνων), Μυθευόμενα. — Στ. 28, Οἱ ζητῶν τι.] ΉΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. Εἴη δ' ἀν καὶ οὗτας διορθωτικές, Ζητῶν τις τι.

ΣΕΛΙΔ. 34, στ. 6, Τοῦ Σοφοκλέους.] ΔΓ (ἀμείνων), Τὸν Σοφοκλίους. — Στ. 9, Ράδειν ἦν αἰσθέσθαι τὴν ὑπερβολήν.] ΉΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Ξυλάνδρου καὶ τῇ τοῦ Ἰταλοῦ μεταφράσει), ΑΤ, Ράδειν εἶναι θέσθαι τὴν ἐπιβολήν. — Ή τὴν διαφοράν.] ίσ. γρ. Καὶ τὴν διαφοράν τὸν συμπλεκτικὸν γάρ ἐξέφροστε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατένος μεταφράστης. — Στ. 12, Οσσαν κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. λ', 315. — Στ. 15, Ήρη δ' αἰξασα κ. τ. λ.] Έκ τῆς Ιλιάδ. 5, 225. — Στ. 22, Κύπρου κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. δ', 83. — Στ. 29, Δεπῶν δὲ Λυδῶν κ. τ. λ.] Έκ τῶν Εὐριπίδου Βακχῶν (σίχ. 13-16) ὃν καὶ ἐν τοῖς ἑταῖς (Μέρ. Γ', σελ. 84) μημονεύει Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 35, στ. 3, Οἱ Τριπτόλεμοι.] Οἱ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ μηκέτι σωζομένῳ ὅμωνύμῳ δράματι εἰσαγόμενος οὓς δ' ἐνθάδε παρείπεις σίχευς Σοφοκλέους ὁ Στράβων, τοὺς αὐτοὺς Κασσωβῶν οἴεται εἶναι τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, σελ. 84) ὑπὸ τοῦ Γεωγράφου μημονευομένοις τούτοις.

Οὕτων κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην
Βροτοῖσι κ. τ. λ.

— Στ. 6, Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κ. τ. λ.] Έκ τῆς Όδυσσ. ι, 25. — Στ. 9, Δύω θές τέ οἰ.] Έκ τῆς Όδυσσ. υ', 109-111. — Στ. 13, Εἴτ' ἐπὶ θεξί'.] Έκ τῆς Ιλιάδ. μ', 239. — Στ. 17, Ω̄ φθοι.] Έκ τῆς Όδυσσ. ς', 190. — Στ. 20, Βορέης.] Έκ τῆς Ιλιάδ. ι, 5. — Στ. 21, Ο αὐτός.] Αἴμεινον δίγγα τοῦ ἄρθρου, Αὐτὸς, φέρεται ἐν οὐκ ὀλίγοις ἀντιγράφοις. — Στ. 26, Προπίπτουσα.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπίπτουσα.

ΣΕΛΙΔ. 36, στ. 8, Σὺν δὲ Εὔρος τε.] Έκ τῆς Όδυσσ. ι, 295. — Στ. 10, Μὴ προπίπτουσαν] Τὸ μὲν, Προπίπτουσαν, ΉΔ, ΑΤ,

Προσπίπτουσαν· τὸ δὲ ἀπαγορευτικὸν, Μὴ, οὐκ ἀλόγως ὑποπτον ἔδοξε τῷ Κασσωβῶντι· εἰν γοῦν τῷ ἐμῷ ἀντεγράφῳ, ἀντὶ τούτου φέρεται καταδήλως, Μὲν, κακίπερ οὐ σεσημειωμένου εἰν ταῖς ΔΓ τῆς εἰν Ἀγγλίᾳ ἐκδόσεως τοῦ Στράβωνος. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ Μὲν οἰκείως ἔχει τῷ προκειμένῳ χωρίῳ. Η τοιγανν ἀμφότερα διαχυρηστέου, η θάτερόν γε (τὸ Μὲν) εἰς τὸ ἄρδρον τρεπτέου, γράφουσας, Η τὴν Θράκην οὐκ οἶδε τὴν προπίπτουσαν· ἀναπολεῖ γάρ τὸ δεύτερον ἄρθρον τὸ ἀνωτέρω (σελ. 35) εἰρημένου περὶ τῆς προπτώσεως τῆς Θράκης.

—Στ. 18, Οταν φῆ.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Οταν φησί. —Στ. 19, Κεντηθῆ η. τ. λ.] Εἴ τῆς Ἰλιάδ. β', 144. —Στ. 26, Θρασυάλκην.] Οὐ Θάτιον εἶναι φήσει εἰν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 236) Στράβων. —Στ. 28, Αργέσο Νότοιο.] Εἴ τῆς Ἰλιάδ. λ', 306. —Στ. 30, Βερέις.] Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 35.

ΣΕΛΙΔ. 37, στ. 12, οἱς ὅπότε.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, οἱς δο ὅπότε. Εἵτε δὲ ἐκ τῆς Ἰλιάδ. λ', 305. —Στ. 24, Οὐ πεπύσθαι.] Γράφε, Μὴ πεπύσθαι, ως φέρεται εἰν τισι τῶν ἀντεγράφων. —Στ. 28, Αἴγυπτον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Δατίνῳ μεταφραστῇ), ΑΤ, Αἴγυπτον. Τὸ, Αἴγυπτον φέρεται πρὸς ἀμφότερα, καὶ πρὸς τὸ Ποταμὸν καὶ πρὸς τὸ Χώραν· Αἴγυπτος γάρ (ἀρσενικῶς) ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ὁ Νεῖλος, ὥσπερ καὶ η ὑπ' ἐκείνου ἀρδευομένη χώρα Αἴγυπτος (Θηλυκῶς), καθά δηλοῖ καὶ Στράβων εἰν τοῖς ἔξης (σελ. 45).

ΣΕΛΙΔ. 38, στ. 5, Φαίη τις ἀν, δόξαι οὐκ.] ΗΔ η προσθήκη τοῦ μηνητικοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Φαίη τις δόξειν οὐκ. —Στ. 10, Τῶν εἰρημένων.] Εἴ ΔΓ (ἀπροθέτως), ΑΤ, Περὶ τῶν εἰρημένων. —Στ. 15, Προσέθεικεν.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Προσέθηκεν. —Στ. 17, Εἰ μὴ τὴν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰ μήτε τὴν. —Στ. 26, Αἰδίοπας.] Εἴ τῆς Όμυσσ. α, 23. —Στ. 28, Τοσούτου.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Τοσοῦτου.

ΣΕΛΙΔ. 39, στ. 5, Περὶ ἐπιφερομένου.] Γράφε ἐνάρδρως, Περὶ τοῦ ἐπιφερομένου, καθά φέρεται εἰν τισι τῶν ἀντεγράφων. —Στ. 12, Παρ' ἐκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Παρ' ἐκάτερον. —Στ. 25, Καὶ κατ' ἄλλα.] Περιττὸς ὁ σύνδεσμος ἡγγόνκε δο αὐτὸν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής.

ΣΕΛΙΔ. 40, στ. 20, Καὶ γάρ ἀν ὅποτέρως.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ γάρ ἀν ως ἐτέρως. Εἵτε δὲ κακὸν ὑπέρβασιν, ἀντὶ τοῦ, Καὶ γάρ ὅποτέρως ἀν. —Στ. 28, Πῶς οὖν; οὐ διεγένετο διδοχίαται οὔτω... Ε.Υ.Δ. ἐκ Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ποιητής;] Γραπτέου, οἶμαι, καὶ συκτέου, Πῶς οὖν οὐδὲ χθὲς ὁδεῖσαί αιταὶ οὗτοι... δι Ποιητής; Ἰδ. Μέρ. Γ, Προλογόμ. σελ. 5.

ΣΕΛΙΔ. 41, στ. 4, Τέ δὲ ἄλλη Αἴγυπτος.] ΗΔ, ΑΤ, Τέ δὲ ἄλλο ἡ Αἴγυπτος. Νοῦ δὲ τὸν Κάτω λεγομένην Αἴγυπτον, ἡ τὸ Δελτα. — Πλὴν τούτης.] Εἰ ΔΓ ἡ προσφῆκη τοῦ μειζευκτικοῦ. — Στ. 26, Αὐτοπιών.] Ἰσ. γρ. Αἴπορεών (Ιδε ἀνωτέρ. σελ. 6).

ΣΕΛΙΔ. 42, στ. 8, Εἰς τούτου καὶ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς τοῦ καὶ. — Στ. 11, Ταῦτα τε δὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτα δὲ δὴ. — Στ. 21, Εἰς Προμηθέη τῷ λυσιμένῳ.] Ισως διχυραπτέου τὸ σφύρον. Δύο δὲ Αἰτχύλος δράματα Προμηθέως ἐπώνυμα ἔδιδαξεν, δινοῦντας διχομένην, Προμηθέα δεσμώτην, καὶ τὸν μηκέτε σωζόμενον, Προμηθέα λυσόμενον, ἐξ οὗπερ οἱ ἔχεις σίχοι. — Στ. 25, Παντοτρόφον.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Παντοτρόφων. Εἶτε ΔΓ, Παντοτροφῶν. Τῶν κριτικῶν τις παρήνει τρέπειν εἰς τὸ, Παντοτρεφῶν, τούτεσι τῶν ἐκ τοῦ Πόντου τρεφομένων Αἰθιόπων, τῶν Ἰχθυοφάγων· δις καὶ τοὺς ἔχομένους τέσσαρες σίχους υῦτως ἔτασσεν.

Ἴν' ὁ παντεπόπτας ἡδειος αἰεὶ¹
Χρῶτ' ἀδάνατον, κάματόν θ' ἵππων,
Θερμαῖς. Ὅδατος
Μαλάκοῦ προχοαῖς ἀναπαύει*

Οἱ δὲ Συεῖνδρος (Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ. λίξ. Παντοτρόφος) τρεπτέονται οὐκέτι εἰς τὸ, Παντοτρεφῶν, ἕνα τοῦτο, τῶν ἔτεμένων τῷ Πόντῳ, τούτεσι τῶν περιεχομένων καὶ περικυκλουμένων ὑπὸ τοῦ Πόντου Αἰθιόπων. Τὸ δὲ κατ' αἰτιατικὸν Παντοτρόφον; συναπτόμενον τῷ Λίμναν, σημαίνοις γ' αὐτὸν παντοδιπάτρεφουσαν ὅψα, τὸν Νεῖλον ισως αἰνιξαμένου διὰ ταύτης τοῦ τραγικοῦ. Τρέφειν γάρ λέγονται αἱ λίμναι τὰ ἐν αὐταῖς γεννώμενα ζῶα, καθά καὶ στράβων εἴρηκε πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλαχοῦ, ἐν δὲ δὴ καὶ τῇ τῆς Ἰταλίας περιοδείᾳ (κατωτέρ. σελ. 303), «Λίμναι μεγάλαι τε καὶ πολλαῖ... τρέψονται ὅψαν πολὺ, καὶ τῶν πτηνῶν τὰ λιμναῖα».

ΣΕΛΙΔ. 43, στ. 1, Παρ' ὅλον καὶ τοὺς Αἰθίοπας ἀποφαίνεται.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Παρ' ὅλην καὶ τοὺς Αἰθίοπας αὐτῷ (ΔΓ, Αὐτὸν: Αὐτῶν) φαίνεται. — Στ. 2, Επὶ τῷ Φαέθοντι.] Καταχρήσει προφέτεως εἴρηκεν οὕτως τὸ γάρ χρησὸν, Εἰς τῷ Φαέθοντι. Εἰς δὲ οἱ Φαέθων τῶν οὐκέτι σωζόμενων Εὐριπίδου δραμάτων. — Στ. 3, Τὸν Κλυμένην φησί.